

Proves a sisè, per a què?

El dia 11 de juny de 2009 el conseller Maragall va presentar públicament un avançament dels resultats de la prova d'avaluació externa de llengües i matemàtiques, realitzada a tot l'alumnat de sisè de primària de tots els centres de Catalunya.

Els resultats no presenten variacions substancials en relació a altres informes anteriors. No obstant això, el conseller ha tornat a ressaltar mediàticament la concentració del fracàs escolar a l'ensenyament públic, en aquest cas a primària.

És absolutament contradictori presentar socialment els resultats negatius d'unes proves mentre, paral·lelament, es retallen les plantilles dels centres públics.

Les novetats no estan, per tant, en les proves, malgrat ser la primera vegada que es realitzen a sisè, sinó que la conselleria trametrà a cada família els resultats dels seus fills/filles i a cada centre els del seu alumnat perquè coneguin la seva situació en el nou rànquing del sistema educatiu català. Això sí, el Departament "garanteix la confidencialitat".

En aquest context USTEC·STEs vol manifestar:

1 Que les proves tornen a demostrar que el fracàs escolar recau globalment sobre els sectors socials més desafavorits, la qual cosa permet establir una relació causa-efecte i determinar que els processos educatius i d'aprenentatge no es produeixen aïlladament sinó en una estreta relació amb l'entorn social. En aquest sentit, entenem que, més que no pas de fracàs escolar, estem parlant de fracàs social i que per millorar realment l'educació és necessari, paral·lelament, aplicar polítiques econòmiques, laborals i socials que millorin la qualitat de vida de les persones desafavorides.

El conseller torna a utilitzar els titulars de premsa, per afavorir l'aprovació de la nova Llei d'Educació i justificar la seva erràtica i negativa política educativa

2 En aquest sentit, les proves són un reflex de la fractura social que hi ha a la nostra societat. Una fractura social que, el Departament d'Educació ho sap perfectament, perquè l'escola pugui contribuir a compensar amb èxit, necessita de polítiques educatives i socials molt diferents de les polítiques socials neoliberals que desenvolupa el seu govern.

3 Que el Departament d'Educació realitza una considerable despesa en portar a terme unes proves absolutament innecessàries socialment i educativament, ja que la informació que les proves poden aportar als centres, aquests ja les coneixen i és molt inferior la que els centres tenen. En aquest sentit, els diners emprats en la realització de les proves suposen un malbaratament de diners públics, que podien dedicar-se a altres prioritats basades en les necessitats dels centres públics.

4 Que aquest tipus de prova està en total contradicció amb el treball que es fa als centres, amb l'avaluació contínua, amb les adaptacions curriculars i amb els esforços del professorat per ajudar l'alumnat amb més dificultats. D'altra banda, unes proves com aquestes poden acabar "orientant" la tasca educativa dels i les mestres, que poden deixar de banda moltes altres qüestions importants de l'educació en aquesta etapa (des de l'educació en valors i la convivència, fins la capacitat crítica, etc.), per poder respondre satisfactòriament a les demandes d'aquest tipus d'avaluació.

5 Volem denunciar que és absolutament contradictori presentar socialment els resultats negatius d'uniques proves mentre, paral·lelament, es retallen les plantilles dels centres públics, es tanquen línies públiques, es massifiquen les aules, s'intenta forçar el professorat a incrementar la jornada lectiva... En realitat és una política educativa que no només no aporta solucions, sinó que sembla feta expressament per agreujar la situació actual.

6 El Departament, amb aquesta actitud, pretén responsabilitzar del fracàs escolar el professorat i els centres educatius, sobretot de la pública. Ressaltar

els "millors" resultats de l'alumnat en els centres privats-concertats implica desprestigiar els centres públics i obviar que les diferències (tal com demostra el mateix estudi) estan estretament relacionades amb el nivell socioeconòmic de les famílies i no pas amb el tipus de centre. El conseller pretén, d'aquesta manera, justificar el nou model de gestió proposat a la LEC i, al mateix temps, contribuir a incrementar la clientela de les patronals privades.

7 Entenem que la política educativa del govern hi té una gran responsabilitat, tant per la restricció de recursos als centres públics, com per algunes mesures que ha pres als últims anys. Sense anar més lluny, cal denunciar que la sisena hora no ha donat cap resultat i, en canvi, ha anat en detriment de l'atenció individualitzada i del tractament de la diversitat. En lloc de destinar tota aquesta quantitat de mestres a fer una hora més per a tot l'alumnat, s'hauria d'haver dedicat a reforçar la feina amb l'alumnat amb més dificultats: grups reduïts, reforç escolar, aules d'acollida, etc.

8 El Departament busca justificar les proves tot encabint-les en el context del seu model d'autonomia de centres, però a l'hora de presentar els resultats s'oblida d'assenyalar l'avaluació dels centres amb pla d'autonomia (PAC), i ho fa possiblement per dues raons; perquè no hi ha diferències significatives i els resultats estan igualment mediatitzats per l'extracció social de l'alumnat i perquè les proves representen un atac al mateix concepte d'autonomia pedagògica dels centres, que el mateix Departament diu que defensa, ja que el desconeixement del punt de partida dels coneixements de l'alumnat impedeix de visualitzar i valorar els seus avenços i els esforços que el professorat hi ha dedicat.

9 La política educativa d'aquest Departament no va gens ni mica en la línia adequada, i aquests resultats en són una prova. Cal redreçar la situació i augmentar els recursos humans als centres amb més dificultats, replantejar la sisena hora, disminuir la segregació social a l'escola, assessorar i formar millor el professorat i fer una crida als pares i mares a participar més activament en la marxa escolar dels seus fills i filles.

10 Cal, també, augmentar el nivell acadèmic de la població adulta i donar segones oportunitats als joves que abandonen prematurament l'escola, la qual cosa vol dir més escoles per a persones adultes i més batxillerats nocturns. Ni la política educativa de l'actual Departament d'Educació ni la nova LEC no van gens per aquest camí.

11 En aquest context, el conseller torna a utilitzar els titulars de premsa, per afavorir l'aprovació de la nova Llei d'Educació i justificar la seva erràtica i negativa política educativa.